

**VIII. krajská soutěžní přehlídka
vyspělých amatérských divadelních souborů
Středočeského kraje**

WINTRŮV RAKOVNÍK

Březen 1984

VIII. KRAJSKÁ SOUTĚŽNÍ PŘEHLÍDKA
VYSPĚLÝCH AMATÉRSKÝCH
DIVADELNÍCH SOUBORŮ
STŘEDOČESKÉHO KRAJE

WINTRŮV RAKOVNÍK

na počest 40. výročí SNP

s výběrem na 54. Jiráskův Hronov
a přehlídku ruských a sovětských her ve Svitavách

ZAŠTITA:

Odbor kultury ONV Rakovník
Okresní odborová rada Rakovník
Okresní výbor Svazu družstevních rolníků Rakovník
Okresní výbor Svazu československo - sovětského
přátelství Rakovník
Městský národní výbor Rakovník

POŘADATELÉ:

Středočeské krajské kulturní středisko Praha
Okresní kulturní středisko Rakovník
Městské kulturní středisko Rakovník

PROGRAM

Čtvrtek 8. března – 16.00 hodin

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ

položení květů k bustě Z. Wintra na nádvoří
okresního muzea

Čtvrtek 8. března – 20.00 hodin

Alexandr Vampilov

ČERVNOVÉ LOUČENÍ

hraje divadelní soubor Tyl MěKS Rakovník

Pátek 9. března – 20.00 hodin

Richard Kraus

SLUNEČNICE PROTI SLNCI

hraje divadelní soubor Paleta ZV ROH železniční
stanice Hostivice

Přestávka

Vladimír a Eva Zajícovi a Eva Krejčoková

JAK PŘEPLAVAT ULICI

hraje divadelní soubor Anfas MěKS Černošice

Sobota 10. března – 20.00 hodin

M. Pokorný, B. Kolací

ČLOVĚK JAN DOKTOR FAUST

hraje Hudební divadlo Klubu mladých ZO SSM
Lysá nad Labem

Čtvrtek 15. března – 20.00 hodin

V. Štech, M. Horníček

SVATBA POD DEŠTNÍKY

hraje divadelní soubor K. J. Erbena SKP v Žebráku

Pátek 16. března – 20.00 hodin

Miroslav Horníček

DVA MUŽI V ŠACHU

hraje divadelní soubor Havlíček DK ROH
Spolana Neratovice

Sobota 17. března – 20.00 hodin

William Shakespeare

MACBETH

hraje Malé divadlo ZK ROH
Severočeských tukových závodů Ústí nad Labem

Sobota 17. března

Po představení slavnostní vyhodnocení přehlídky
a předání cen

8. března 1984

Tylovo divadlo ve 20.00 hodin

ALEXANDR VAMPILOV

Červnové loučení

Režie: Zdeněk Urban a Zdeněk Pošíval j. h.

Scénografie: Pavel Kovařík j. h.

Pohybová spolupráce: Václav Krejčí

Zvuk: Petr Neumann

Výroba: Josef Němeček

Světla: Pavel Trousil, Josef Zamazal

Osoby a obsazení

Děkan	František Švábek
jeho žena	Alena Mutinská
Dozorčí	Dana Štampferová
PS VB	Pavel Halenka
Zahrádkář	Antonín Holeček
Studenti:	
Pružina	František Mutinský
Táňa	Jitka Šubrtová
Vašek	Zdeněk Urban
Máša	Zdeňka Urbanová
Frolík	Petr Neumann
Gomyra	Jiří Gebhart
Funkcionářka	Jaroslava Cajthamlová
Krasavice	Eva Kratochvílová
Flegmatik	Jiří Birtus
Tichošlápka	Blanka Brabcová

Představení se hraje bez přestávky

Slovo o souboru

V roce 1982 oslavil DS Tyl 170. výročí českého ochotnického divadla a 110. výročí svého založení. Vzhledem k věkově mladému složení souboru se přizpůsobil také jeho repertoár. A že to nebylo ke škodě, dokazují výsledky posledních let. Na 47. Jiráskově Hronově získal 1. místo a cenu ministerstva kultury ČSR, 1. místo, putovní pohár A. P. Čechova a cenu České mírové rady na V. národní přehlídce ruských a sovětských her ve Svitavách se hrou „...a jitra jsou zde tichá“. Se hrou Sem padají hvězdy vyhrává II. krajskou přehlídku Wintrův Rakovník. Na VII. a IX. národní přehlídce ruských a sovětských her ve Svitavách postupuje s hrami Setkali se dva a Hledání radosti. Do jubilejního roku nastudoval soubor hru A. Jiráska Vojnarka, se kterou se zúčastnil VII. krajské přehlídky Wintrův Rakovník. S inscenací Pohádka o líných strašidlech se zúčastnil X. krajské přehlídky divadelních her pro děti, kde získal 1. místo a tím i postup na národní přehlídku divadelních her pro děti a mládež v Ostravě, odkud si přivezl jednu z hlavních cen Za invenční hereckou práci.

Na I. polovinu roku 1984 připravuje premiéry her B. Benešové Věra Lukášová, M. Horníčka Dva muži v šachu a pro nejmenší diváky pohádku J. Bařínky Čertovy námluvy.

Slovo o hře

Hry Alexandra Vampilova jsou svědectvím vynikajícího pozorovacího talentu, zmnoženého a prohloubeného novinářskou praxí. Vampilov je vášnivým obhájcem principů social. humanismu a nesmiřitelným odpůrcem všeho, co narušuje a deformuje mezilidské vztahy. Vytvořil celou řadu hrdinů bojujících proti přetvářce, residuům měšťáckého egoismu, k hodnotám vytvářeným poctivou prací. Jeho hrdinové si v tomto boji uvědomují a poznávají sami sebe, podtrhují věčnou touhu člověka po pravdě, svádějí bitvy nejen vně, ale i uvnitř vlastní osobnosti, poznávají, že štěstí člověka je v rovnosti charakteru, přímosti jednání, čestnosti života. A takoví hrdinové jsou blízcí každému divákovi, jemuž dosud srdce neokoralo, který stejně jako oni se nevzdává v boji za skutečné štěstí člověka.

9. března 1984

Tylovo divadlo ve 20.00 hodin

RICHARD KRAUS

Slunečnice proti slunci

Scénář, režie, výprava: Richard Kraus

Zvuk: Dagmar Benešlová

Světlo: Petr Dolan

Osoby a obsazení

Marie Smaragdová aj.	Iva Černá
Průhledná Betty aj.	Kira Pojezná
Létací Ráchel aj.	Hana Vecková
Žlutý Vincent aj.	Ing. Tik Vališ
Zelený Celník aj.	Hami Vrága
Fialový Henri aj.	Dr. Martin Kapoun
Oranžový Paul	Tomáš Kaluba

Slovo o souboru

PALETA žádá od diváka soustředěnost pouhých 60 minut. Za tu dobu chce ukázat co nejvíc situací, které se týkají daného problému. PALETA očisťuje konflikty od zbytečných psychologických rozborů, které problémy spíše zamlžují a de facto některé negativní jevy prakticky omlouvají. PALETA nazvala svůj divadelní názor a přístup ke světu RELUM. Toto slovo snad nejde vysvětlit, ale určitě jde pochopit. Je obsaženo v každé situaci našich inscenací. PALETA ukazuje jen takový svět, který do ní prosákl. Zdůrazňuje problémy, které ji obklopují.

PALETA v současné době uvádí:

Růže tentokrát ne z Jericha – trojrozměrná komplexní metafora o pravdivosti dějin na motivy války dvou růží a „hrůzovlády“ Richarda III.

Slunečnice proti slunci – barevná mozaika o malířích, kteří se snaží prosadit nové cesty.

Setkání v pavilonu – premiéra v květnu 1984 – vyjádření pocitů člověka, který sestoupil do hlubin svého vlastního podvědomí prostřednictvím symfonicky zauzlené konstrukce tematických motivů okolního světa.

Slovo o hře

Nevyprávíme příběh. Ukazujeme situace. Situace, do kterých se dostává každý, kdo přichází s něčím novým. V každém obraze je vidět, kdo má k tomu jaký vztah. Zdaleka nám nejde jen o malíře. Každý si jistě vzpomene na pocity při příchodu nového spolužáka nebo spolupracovníka, na nový hudební styl, na zavedení nového dopravního prostředku, nového filosofického názoru a v neposlední řadě nového divadelního směru. I když na druh straně již vše na světě bylo. To znamená i na jevišti. Neuvidíte tedy nic nového, možná jiný, již zapomenutý pohled na svět. Hodinu bez nudy Vám přeje PALETA.

9. března 1984

Tylovo divadlo ve 21.00 hodin

VLADIMÍR a EVA ZAJÍCOVI, EVA KREJČOKOVÁ

Jak přeplavat ulici

Režie: Vladimír Zajíc

Scénář, výprava: Vladimír a Eva Zajícovi,
Eva Krejčoková

Zvuk: J. Hošek

Světla: T. Hansl

Hrají

Eva Krejčoková

Eva Zajícová

Slovo o souboru

Pět let existence souboru nevytvořilo zatím v našem hledání autentického výrazu žádné velké hodnoty, ale snad jsme zachytili začátek provazu dramatické koncepce. Blížíme se k divadelnímu výrazu, který cítíme jako nám nejbližší, ačkoli ho ani neumíme stručně a přesně pojmenovat. Jediné, co lze konstatovat, že se jedná o otevřené divadlo... Fixace postavy nevychází z psychologického základu, ale z vytvoření akční postavy vyslat metaforu ne slovem, ale obrazem, zvukem, vyznačováním. V našich inscenacích nepreferujeme určitý příběh, nezobrazujeme téma v logickém proudu, členění se spíše přiklání ke koláži, která umožňuje klást vedle sebe dva různé obrazy a jejich střet, konfrontace, vytváří novou skutečnost a současně vnitřní napětí inscenace. Základním stavebním kamenem není u nás slovo, replika, dialog, ale tělo – pohyb těla organizuje dramatický prostor a spolu s gestem vyjadřuje vztahy mezi postavami.

Slovo o hře

Snad by šlo hovořit o principech hravosti a imaginace, jejich rozvíjení a aplikaci při řešení v různých situacích – v tomto případě spíše variace na jedno téma.

Protože v případě hry Jak přeplavat ulici se jedná o vstup na území, jehož jsme se dříve dotýkali jen zlehka a z dálky, lze spíše hovořit o cestě a hledání. A to jak ve smyslu nalézání nového výrazu a obohacování stávajícího hereckého projevu, tak i směrem k tématu hry a těch, kdo se na ní podíleli.

Cesta – putování, nejen jako prostředek k překonání jisté vzdálenosti a překážek, ale i nalezení sebe sama, zreflektování a potvrzení vlastní existence, nacházení východisek a styčných bodů pro komunikaci s partnerem a komunikaci vůbec.

10. března 1984

Tylovo divadlo ve 20.00 hodin

MIROSLAV POKORNÝ, BOHUMIL KOLACÍ

Člověk Jan doktor Faust

Hudební komedie na motivy české lidové hry

Režie: Miroslav Pokorný

Hudba: Bohumil Kolací

Scéna a kostýmy: Věra Marková

Výtvarná spolupráce: Monika Baierová

Choreografie: Ilona Barášková, Lenka Barášková

Inspice: Míla Hlavsa

Hudební nahrávka: Jan Ferles, skupina Dekameron a hosté

Zvuk: Miroslav Huk, Miroslav Havelka

Světla: Zdeněk Herclík, Zdeněk Pech, J. Suchar

Votava, František Novák

Technická spolupráce: Jiří Marek, Pavel Honc,

Václav Zumr

Ušití kostýmů: Střední odborné učiliště MH Lysá nad Labem

Osoby a obsazení

Jan doktor Faust - člověk František Jirousek

Mefisto - administrativní
pekelník

Jaroslav Bittner

Vágnér - sluha vědy

Ladislav Šinkmajer

Markétka - svedená

a opuštěná

Lenka Vrtišková

Blázen - blázen

Miroslav Pokorný

Televísé - jasnovídka

Heda Letenská

Harapé - pedagožka
tance

Myslíková

Myška - milá sedmi

Jiří Červinka

loupežníků

Veronika Vlčková

Smrt

Zbyněk Smutný

Král - hlava Portukalu

Princka - dcera hlavy

Portukalu

Zuzana Grubnerová

Seducenc - učenec

Zuzana Grubnerová

siamský

Naďa Rosická

Fabricijus - učenec

Jaroslav Rosický

siamský

Jiří Hanžlík

Hlasatel

Jaroslav Rosický

Dále hrají: Jarka Šípková, Madla Zrzavá, Miroslav

Srba, Ilona Barášková, Václav Švejda, Iveta Du-

bovská, Monika Baierová, Zorka Přádná, Václav

Hlavsa, Jiří Marek

Slovo o souboru

Divadelní soubor Hudební divadlo Klubu mladých SSM se začal formovat v roce 1976. Při svém vzniku si zvolil žánr, kterým by se chtěl zabývat. Zvolil si, jak patrně z názvu, hudební divadlo. Mezi jeho členy se objevili schopní tvůrci, a proto se orientoval na autorskou tvorbu. Této volbě bychom chtěli zůstat věni. Tvoříme si však nejenom hry, ale i návrhy kostýmů, scén a dekorací.

První autorský muzikál Filip a Kateřina, autorů P. Šímy a M. Kolacího, měl premiéru v roce 1977. V roce 1979 jsme uvedli muzikál Bezmasý víkend Sherlocka Holmese od stejných autorů. Následující muzikál se jmenoval Černý a Bílý a ke stejným autorům se připojil Zd. Vild. V roce 1981 byl uveden muzikál Falešní proroci autorů B. Nádvorníka a M. Kolacího. V těchto muzikálech se souborem spolupracoval režisér R. Vedral z divadla E. F. Buriana. V dalším roce měl premiéru muzikál Komedie pro pár kapek od M. Pokorného a B. Kolacího. Od tohoto titulu převzal režii M. Pokorný. V roce 1981 s muzikálem Proroci a v roce 1983 s muzikálem Člověk Jan doktor Faust jsme byli doporučeni pro výběr do národní přehlídky Šrámkův Písek.

Spolupracovali jsme též s Československou televizí, která s námi natočila dva hodinové pořady a podíleli jsme se na dalších třech pořadech.

Slovo o hře

Člověk Jan doktor Faust je hudební komedie autorů Miroslava Pokorného (libreto a texty písní) a Bohumila Kolacího (hudba). Inscenace vznikla na motivy české lidové loutkové hry. Těžiště hry je v pokusu o zobrazení věčného sváru mezi dobrem a zlem uvnitř člověka, snaží se ukázat, kam až může člověka přivést bezohledná a sobecká cesta za vlastním štěstím, poukazuje na nebezpečí, které pramení ze slepé poslušnosti lidí před zvůli jednotlivce, z nečinného přihlížení zlu a bezpráví. Je i obžalobou těch, kteří se snaží ovládnout svět a přivést jej do záhuby. Svou formou se inscenace blíží muzikálovému pojetí. Část textu je ve verších, část v próze, se snahou o zachování typických znaků lidové loutkové hry. To je ostatně zdůrazněno i využitím kombinace živých herců s plošnými loutkami. Hra měla premiéru v červnu 1983 na festivalu amatérských divadel v Lysé nad Labem.

15. března 1984

Tylovo divadlo ve 20.00 hodin

V. ŠTECH, M. HORNÍČEK

SVATBA POD DEŠTNÍKY aneb Zvoní se po třetí

Hudební veselohra

Režie a scéna: František Lorenc

Upravil: Miroslav Horníček

Hudba: Harry Macourek

Texty písní: Jiří Aplt

Technicky spolupracují: Josef Brož, ing. Josef Spilka,

Josef Jernek, Ivana Špičková

Písně nacvičila a na klavír hraje: Alena Spilková

Osoby a obsazení

Sadílek, purkmistr

v Neklisech

Ema, jeho choť

Růženka, nevěsta, jejich

dcera

Dr. Hudec, advokátní

koncipient, ženich

Kváčková, vdova

po provazníkovi

Hvězdínský, básník

Pilz, soukromník z Vídně

Kaštyl, první náměstek

a policejní referent

z Revenčic

Kejla, policejní revizor

Růžinka, kuchařka

paní Kváčkové

Pepička, služebná

u Sadílků

František Lorenc

Libuše Váňová

Jarka Sýkorová

Jan Landa

Alexandra Šředlová

Jaroslav Kadeřábek

Miloslav Šrédl

Jaroslav Špička

Josef Hrách

Jarka Landová

Lenka Šedivá

Slovo o souboru

Žřizovatelem divadelního souboru K. J. Erbena je kulturní zařízení ROH TOS Žebrák – Společenský klub pracujících v Žebráku. Začátky divadelnictví v Žebráku sahají až do roku 1750, kdy byla uvedena první hra, mimochodem na onu dobu značně náročná – Umučení Páně. K definitivnímu založení divadelního spolku na základě už určitých stanov došlo v roce 1812 a od toho roku jsou také pečlivě vedeny zápisy nepřetržité 172 leté divadelní činnosti. Soubor je řádným členem SČDO a spolupředatelem tradičních krajských přehlídek české a světové klasiky a národních přehlídek stoletých a starších divadelních souborů, které jsou uváděny pod názvem Erbenův Žebrák – Memoriál Jiřího Beneše.

Poslední hry souboru – Noc na Karlštejně, I chytrák se spálí, Lumpacivagabundus, Unos Sabine, Naši furianti, Strýček Váňa, Ženitba, Srpnová neděle, Evženie Grandetová, Léto atd.

Slovo o hře

Vždy se snažíme vybrat hru, která je o něčem, která poučí, varuje i pochválí – která svým způsobem potěší diváka i herce.

Myslíte si, v čem všem může naše hra poučit i varovat? Dívejte se a uvidíte. A kdyby ne více, pak stojí za to jen onen výsměch lidské nadutosti a hlouposti, jimiž jsou přeplněny postavičky Štechovy divadelní předlohy. To proto, že hloupost a nadutost trvá, že je nám nebezpečná. Už jen to stojí za poučení i varování. A potěší?

Rádi si zazpíváme, často proto saháme po hrách se zpěvy. Hrajeme i tuto hru rádi. Přejeme i vám, milí diváci, hezké divadelní zážitky – přejeme i vám potěšení z našeho společného setkání.

16. března 1984

Tylovo divadlo ve 20.00 hodin

MIROSLAV HORNÍČEK

DVA MUŽI V ŠACHU

Režie: Milan Šára

Scéna: Josef Spurný

Hudba: J. Traxler, P. Traxler, H. Hošková

Osoby a obsazení

Bianca	Marie Živná
Giuletta	Hana Sudová
Giacomo Campo Forte de la Signoria	František Živný
Marcello della Torre dei buon Fratelli	Ladislav Kýhos
Poutník	Jan Vyskočil

Technická spolupráce: Jaroslav Hrstka, Jaroslav Vrona, Naďa Kálová, Marie Kýhosová, Jan Tyle, F. Živný, J. Vorel

Přestávka po 1. jednání

Slovo o souboru

Divadelní soubor Havlíček při DK ROH Spolana Neratovice působí v Neratovicích od roku 1948. Velice úzce navázal na činnost divadelních ochotníků, která se v Neratovicích traduje od roku 1904 (dle zatím zjištěných dokladů).

Soubor měl velice dobré jméno a dobrou úroveň. Hrál bohatý repertoár složený z české i světové klasiky, ale i z her současných. V roce 1969, kdy byl uzavřen sál s divadelním jevištěm, se na několik let odmlčel, ale již v roce 1972 uvádí hry pro děti na bývalé loutkové scéně. Od roku 1972 se zaměřil na tvorbu pro děti. Po patnácti letech opět uvedl v loňském roce, na počest Roku českého divadla, hru pro dospělé diváky Dva muži v šachu, současně s pohádkou pro děti Poněkud ztracená princezna.

Soubor má členskou základnu přibližně 25 členů, zúčastňuje se pravidelně okresních přehlídek her pro děti, zapojuje se do okresního divadelního dění a je zapojen i do přípravy kulturních pořadů k politickým a kulturním akcím v místě svého působení.

Slovo o hře

Oblíbený herec, spisovatel a dramatik, zasloužilý umělec Miroslav Horníček umístil děj své úsměvné komedie do Itálie. V 18. století, v době, kdy drobné italské státečky sváděly mezi sebou maličké boje, se v jedné takovéto bitvě zajmou navzájem dva nepřátelští důstojníci a čekají na příchod své armády, aby mohli předat zajatce. Oba plní představ o své důstojnické a šlechtické cti sní o slávě, zatímco dvě ženy, které se o ně starají, mají zcela jiné, velmi lidské, myšlenky a plány, jež také po svém a se zdravým rozumem uskuteční.

17. března 1984

Tylovo divadlo ve 20.00 hodin

WILLIAM SHAKESPEARE

MACBETH

Překlad: Milan Lukeš

Dramaturgie a režie: Rudolf Felzmann

Hudební spolupráce: Jan Oliva j. h.

Asistent režie a výtvarník scény: Irena Hrodková

Výtvarník kostýmů: Petr Horák

Technická spolupráce: Antonín Jachymstál

Osoby a obsazení

Malcolm	Ivo Antony
Druhý vrah a posel	Stanislav Bauer
Kapitán	Rudolf Felzmann
Čarodějnice	Anděla Gottsmannová
Ross	Petr Horák
Dvorní dáma	Irena Hrodková
Fleance	Václav Kelner
Lékař	Josef Kořen
Lady Macbethová	Hana Krausová
Čarodějnice	Jana Lavičková
Čarodějnice	Soňa Limrová
Duncan	Ladislav Malý
Macduff	František Novák
Lennox	Petr Přívara
První vrah a Seyton	Zdeněk Stárek
Vrátný	Otakar Starý
Žena Macduffova	Helena Svitáková
Banquo	Mirko Šorm
Donalbain	Milan Šulc
Macbeth	Stanislav Verner
Syn Macduffův	Petr Hřebejk

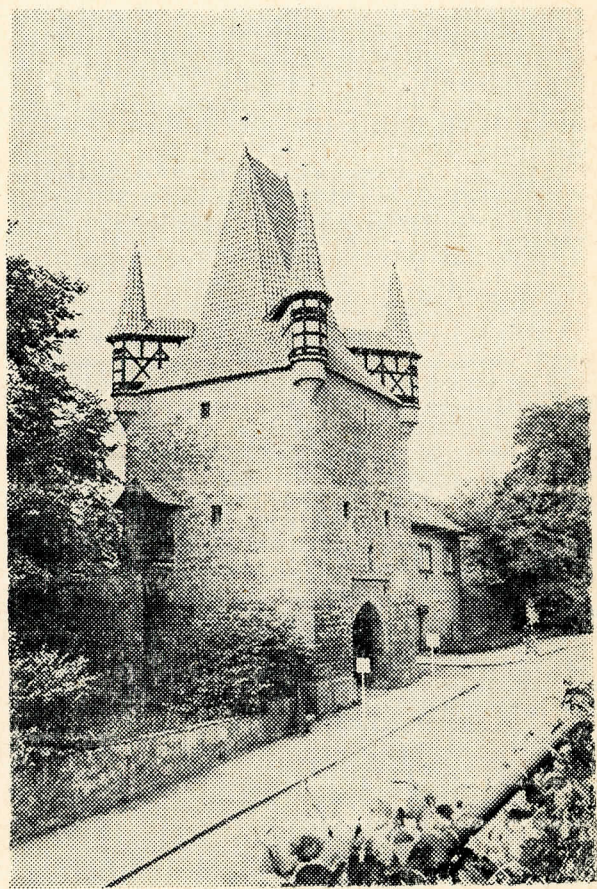
Slovo o souboru

Od roku 1948, kdy byla založena divadelní scéna Severočeských tukových závodů, později Malé divadlo, bylo nastudováno 122 premiér – činoher, her pro děti a mládež, literárních hudebních pořadů, inscenací, divadel poezie. V repertoáru se střídala díla českých a slovenských současných autorů, klasiků českých i světových, díla ruských klasiků i současných sovětských dramatiků a autorů socialistických zemí. Čtyřikrát byl soubor na Jiráskově Hronově, v roce 1949 se hrou V. Cacha – DS 70 nevyjíždí. V roce 1972 s dramatem M. Gorkého Vasa Železnovová, v r. 1978 uvedl dramatickou báseň H. Ibsena – Peer Gynt, v roce 1980 drama G. Preissové Její pastorkyňa.

V současné - 37. divadel. sezóně - má na repertoáru – Macbetha – W. Shakespeara, Matku Kuráž a její děti – B. Brechta a U nás v Holoubkově – Fr. Nepila.

Slovo o hře

Jednou z nejkrutějších ironií historie bývá na-prosté zkreslení významu činů i charakteru osobností dávné minulosti. Tento osud potkal i skotského krále Macbetha, vládnoucího v letech 1040 - 1057. Je sice pravdou, že zavraždil svého předchůdce krále Duncana, ale podle tehdejších zvyklostí, kdy se vlády místo přímého potomka ujímal nejschopnější příbuzný, měl Macbeth větší právo na trůn než Malcolm. Shakespearův Macbeth, člověk hrdý a statečný, je zároveň slabochem. Má ctižádost, která se zvrhává v karierismus, bezohlednost a krvežíznivost. Je odvážný, ale pro svou odvahu potřebuje podnět a návod, ať už je jakkoli ubohý. Stává se králem, ačkoli za sebou vleče nitky loutky. Místo morálky vyznává amoralismus, jehož doktrínou je, že jedinec má tolik práva, kolik moci a moci, kolik síly, a jediným cílem i posláním je jen a jen osobní prospěch a velikost (volně citováno podle Z. Stříbrného).

Vytiskly Tiskařské závody Praha, provoz 64,
Palackého 72, Rakovník
TZ 64 5060 84